

=====

=

==

= Citát pro první list =

==

=

=====

*

* * *

D o s p ě l ý č l o v ě k

b y n i k d y

n e m ě l p o u š t ě t

r u k u d í t ě t e ,

k t e r ý m

k d y s i b y l . . .

* * *

*

=====

=

==

= Otec Furat , pevnost Boyard =

==

=

=====

*

* * *

P r á z d n i n y !

To slovo...

zkus si ho říci jen sám pro sebe,

zkus jak se láme o jazyk,

jak chutná.

To slovo...

má chuť času, kdy nemusíš vstávat a jít do školy,

chutná květinami v lukách

a šumem stromů v lese,

místy, kam můžeš jít,

aniž bys to měl za domácí úkol.

Je časem radosti z volnosti a svobody,

odpočinku,

jenž ale nesmí být zahálkou.

To slovo v sobě skrývá tajemství všeho,

co Tě čeká v místech,

kam se vypravíš s těmi, co máš nejraději.

A těchto pár stránek,

ať je Ti přítelem na Tvých cestách,

vědomím, že na tomto světě je mnoho lidí,

kteří se těší na setkání

kdykoliv, kdekoliv

a právě s Tebou.

* * *

*

=====

= * O k é n k o d o K R O N I K Y * =

=====

Pro Okénko jsem tentokrát vybral dvě události, při nichž mnoho Tuláků nebylo. Alespoň si tedy přečtěte, co se tehdy všechno seběhlo. Tu první sepsala Klára! U obou událostí jsou klíčoví lidé, bez nichž by se věc nezdařila tak dobře jako s jejich pomocí.

Rytířský turnaj

aneb Wendino dvojí vítězství

19.- 21.5.1995

TOLŠTEJN

Je tady opět pátek, kterým se měla zahájit další z tuláckých výprav. Záhadným způsobem jsme se místo ve Lhotce ocitli na Tolštejně.

V pátek jsme přijeli již pozdě večer a naše hodná táborová babička nám k večeři poslala buřty. No, co se dá dělat. Přiblíkli jsme se a za posledního světla šli najít trochu dřeva a prutů. Po vydatné večeři jsme vyslechli pár písni, které nám Michal ochotně zahrál na svůj starý a všem dobře známý nástroj. Zhruba při desáté písni se nám ukázal rytíř, který nám dal dobré rady do dalšího dne. Mezi jeho poslední slova patřila také zmínka o brzké návštěvě královny Magdalény.

Po noci, která se nám zdála příliš krátká, jsme zkonsumovali vánočky s máslem a čajem. Ani jsme nestihli dorozkousat poslední sousta a už jsme poslouchali královnu Magdalénu. Královna vyhlásila boj o nejstatečnějšího rytíře, kterému poví své tajemství. Celých devět dětí se rozdělilo ke třem královniným rytířům. První skupinka opouštěla hradby vzápětí a značila cestu pro ostatní.

Po odchodu třetí a zároveň poslední skupinky hradby utichly a Myšák začal přemýšlet a propočítávat čas, kdy začít s přípravou oběda.

Čas plynul jako voda a ve dveřích náhle stojí skupinka, která odcházela jako poslední. Bohužel měla smůlu. Náhodný turista naše značení upravil dle jeho představ. Nám se bohužel cesta začala stávat nesplnitelnou a po hodině hledání jsme to museli vzdát bez splnění jediného úkolu.

Po návratu první skupiny jsme si vyslechli jejich dojmy, nechali si poradit a místo poledního

klidu šli bojovat o čest nejlepšího rytíře. Plni elánu a humoru jsme šli cestou, ale i necestou, chvíli lesem, chvíli mokřinou, prostě kam nás nohy vedly. Cestou jsme plnily různé úkoly, které obsahovaly od všeho trochu. Protože cesta nebyla zas tak jednoduchá, tak jsme se do hradeb dostali až po 16. hodině. Po krátkém výdechu následoval odpolední boj, ve kterém byla možnost získat ještě pár bodů pro dosažení toho nejlepšího cíle. Mezi odpolední úkoly patřil kříž, který není zas tak snadný, jak vypadá. Jako závěr byla Jakubova plácaná, kde kupodivu všichni přežili.

Dobrá polévka snad k večeři přišla všem k chuti a potom všichni hlídali spacák až do hodin brzo ranních.

Po snídani jsme se opět setkali s královnou Magdalénou, která vyhlásila Wendy jako nejlepšího rytíře a také splnila svůj slib a řekla Wendy své tajemství, které si schovávala pro tuto příležitost.

Jako obvykle na poslední chvíli obědváme a vlak zase dobíháme. Protože nás bylo opravdu málo, ve vlaku jsme jeli pohromadě a ve večerních hodinách jsme se v Praze rozešli do všech různých koutů Prahy i Lhotky.

Klára

Doslov od Michala:

Tak tahle výprava měla být původně jinde. Chystali jsme se do Lhotky u Mělníka a nebýt ranního telefonického rozhovoru s paní správcovou babičkou Vašákovou ve středu dva dny před výpravou, odjeli bychom na Lhotku a až na místě bychom se asi nestačili divili. A možná by i později byly následky u rodičů našich dětí.

Do Lhotky se chystala i početná čtyřicetihlavá skupina členů sekty Svědci Jehovovi. Je fascinující, jak si mohou pražští majitelé této táborové základny dovolit plánovat pobyt dětí v jednom areálu s lidmi takového zaměření. Rozhodl jsem se nést všechny následky změny a vypravit nás jinam.

Vyšlo to, Nikolu s Honzou jsem nakonec poslal s dětmi vlakem a já z Prahy jsem cestoval až večer s tatínkem Konopíka autem. Zastavili jsme se ve Lhotce, kde jsme naložili Kláru a babičkou Vašákovou nakoupené potraviny a na hrad jsme dojeli téměř stejně jako ostatní. Tátovi Konopíka za tuto dopravu patří náš velký tulácký dík!

V sobotu jsme večeřeli až kolem deváté, den to byl náročný a dlouhý, čas po večeři jsme strávili kolem jednoho stolu, povídali jsme vtipy, smáli se a nakonec zvažněli u hry, s níž přišla Nikola. Jeden z nás myslel na někoho z přítomných a ostatní se dokola ptali: "Co by to bylo, kdyby to bylo..." a za ty tři

tečky doplnili třeba: vodstvo, zvíře, město, vlastnost, atp. Tak pouze jedno kolo. Ve druhém kole každý řekl, kdo to podle něj je. Až nakonec se dozvěděli pravdu. Je to zajímavá hra a stojí za to ji hrát. Můžete se o sobě dost věcí dozvědět, hlavně to, jak vás vidí ostatní.

Po odeslání dětí do hajan jsme spočítali, kdo jak v rytířském klání dopadl a na prvním místě se nám jednoznačně objevila Wendy. Psaní pamětních velkých listů jsme nechali na ráno. Čekala nás ještě jedna důležitá věc.

Na výpravě v únoru do Všenor dostala Wendy úkol od Náčelníka Kmene zasvěcených. Měla připravit ke zkoušce dalšího tuláka, aby on složil vše, jak je třeba, do dvou měsíců. Ochotný byl jediný Tulák - Pampalíny. Přesně to bylo do 18. dubna. To se nezdařilo a my se rozhodli, že se Wendy musí obhájit. Věděla o tom dopředu a mohla se připravit.

Před náčelníka do jedné ze středověkých komůrek osvěcených svíčkami přivedl Wendy a Pampalínyho Konopík. První dostala slovo Pampalíny a mnoho nám toho neřekla. Oči se jí i Wendy leskly a nebylo to od plamínků svíček. Poté promluvila Wendy a nezklamala. Dokázala se obhájit a po chvíli, kdy jsme se radili bez nich, ale s Konopíkem, který je člen Kmene, jsme jednomyslně rozhodli, že žádný dodatečný úkol, nebo něco takového, Wendy nedostane, že tedy je trvale členem Kmene. Vrátili jsme jí košili se znakem a novou uzlovačkou, které před nás prve položila, a šli jsme všichni zpátky do hradu...

S.V.K.! M.

Zelená stezka - Zlatý list

14.5.1995

PROKOPSKÉ ÚDOLÍ - KLUKOVICE

V domě UM, kde máme klubovnu, mne onehdy, asi před měsícem, chytila ředitelka na chodbě a dala mi do rukou papír, s tím, že tohle by náš oddíl mohlo zajímat. Alespoň ze zdvořilosti jsme nahlédl, co že to je a zaujalo mne to!

Byla to pozvánka na základní kolo soutěže o znalostech o přírodě, ekologii, odpadech, atp. Bylo mi dopředu jasné, že náš oddíl, který není veden speciálně tímto směrem, nemůže v konkurenci dětí od malička cepovaných třeba v Českém svazu ochránců přírody, uspět někde na vrcholných místech, ale řekl jsme si, že by to mohla být dobrá zkušenost a také poznání nových tváří, míst a kontaktů.

Nikdo od začátku nemaloval dětem med kolem pusy, nakonec jsme postavili dvě tříčlenné hlídky (nejmenší počet lidí za skupinu, dle pravidel). Za starší soutěžili Wendy, Konopík a Dáda a v mladších Kapucínek, Monty a Rákosníček.

Na poslední chvíli (ve středu) jsem měnil čas srazu v neděli, kdy se soutěž konala, z půl osmé ráno na čtvrt na osm. Dal jsem to vědět ústně i písemně, přesto se dvěma dětem zdařil husarský kousek - přišli až na půl osmou a naše jízda autobusem číslo 120 od Anděla v 8.00. byla ohrožena. Naštěstí byla na místě ještě maminka Kapucínka s autem a nabídla se, že nás všechny k Andělu odveze. To nešlo odmítnout!

Ještě že jsou děti skladné, ve škodovce - favoritu nás bylo tedy celkem osm. A výkřiky typu: Až řeknu policajt, tak tři hlavy dolů! se ozývaly po celou cestu...

Děkujeme za svezení, stihli jsme vše, jak bylo třeba!

Protože den před soutěží nezřízeně lilo jako z konve, pořadatelé se rozhodli změnit trasu. Na místě (bývalé koupaliště v Klukovicích) nás bylo již asi okolo třiceti, ale žádný pořadatel! Nakonec si pro nás přišla jedna dívka od Terezy a odvedla nás do skal k chatě klubu. Tam soutěž začínala a také končila. Dlouhou chvíli jsme si krátili různě. Vše začal Luděk Říha - hlavní pořadatel tohoto základního kola, přišel s kytarou a řekl, že si chvíli ukrátíme hrou a zpěvem a že "začneme od těch vousatejch!" A podal mi nástroj... Dobrá, zahrál jsme a zapěl, jen Tuláci stydliví, když viděli, kolik uhodilo, vytratilí se z mé blízkosti...

První na cestu se vydala hlídka našich mladších. To Kapucínek se jako první nahlásil. A aby to už bylo pohromadě, druzí vyraželi starší z Tuláků. Vlastní

průběh soutěže jsem na vlastní oči neviděl. Děti chodily vyznačenou trasou, kde byla rozmístěná stanoviště s lidmi, kteří zadávali úkoly, ať již vědomostní, logické, nebo také fyzické.

Vyhlášení bylo až odpoledne. Mezitím jsme spolu s ostatními, kteří zrovna nebyli na trase, odlévali trilobity ze sádry a vyráběly ozdobné palety z květin (pod dohledem ochránáře, abychom neorvali, co se nemá).

Tuláci starší skončili na pátém místě a mladší na místě čtvrtém. Přitom hlídek v každé kategorii bylo pět. Není to žádná ostuda, když téma soutěže nebylo zrovna naší parketou.

Zdrželi jsme se na místě jako poslední. Když už všichni mimo pořadatelů odešli, pustili jsme se do štípání dříví, půjčili jsme si ještě onu kytaru, prohlédli si celou chatu Terezu a líbila se nám tolik, že jsme se hned nahlásili na září na víkend. Za dříví jsme dostali od Luďka Říhy materiály, podle kterých můžeme pozorovat přírodu v Prokopském údolí, a konečně jsme vyrazili směrem domů. Dětem se nechtělo, byl to příjemný den, ale museli jsme. Čekala nás dlouhá cesta a v nejlepším je také dobré přestat.

Světlo vašim krokům Tuláci !

Michal

=====

= * P í s n i č k y * =

=====

Vydáním Tuláckého zpěvníčku (který jistě všichni máte doma a kdo jej nemáte, můžete jej ještě ode mne mít) jsem si, jak se říká, vyžral zásobu "oddílových" písní a tak zde v těchto končinách Semtamníku nastal čas pro písně, jichž žádný Tulák není autorem.

=====

= K r y s a ř = Pacifik =

=====

	Emi	Ami	Dmi	Emi
- Bylo to v dobách osvěcených, před branou krysař stál.

Emi	Ami	Dmi	Emi
-----	-----	-----	-----

 Městem šlo jako pohlazení, když na píšťalku hrál.

G	Emi	C	H7
---	-----	---	----

 Viděl, jak bránu otvírají a každý šel mu vstříc,

Emi	Ami	D	Emi
-----	-----	---	-----

 že lidé jeho píseň znají, každý chtěl slyšet víc.
 - Bylo to v dobách osvěcených, dál mladý krysař hrál,
 nakonec se svým doprovodem přišel i sám pan král.
 "Daruj mi flétnu, chlapče milý, já všechno zlato dám",
 ten nápěv tolik roztomilý dávno už v srdci mám.
 - Povídá krysař: "Pane králi, píšťalka je tvou,
 ať nikdy v kámen nepromění písničku nevinnou.
 Pospěš s tou písní mezi lidi, na každou ze všech cest,
 ať slepý rázem krásu vidí, otvírej brány měst.
 - Otvírej srdce zatvrzelá, chudákům lámej hůl,
 ať s tebou zpívá země celá, dej království všem půl.
 Krejčíkům plátno, rybářům síť a včelkám květu pyl,
 já mohu cestou svou zase jít, ty zpívej ze všech sil.
 - Bylo to v dobách osvěcených, před branou krysař stál,
 městem šlo jako pohlazení, když na píšťalku hrál.
 Kde jsou ty časy osvěcené, zatím co svět šel dál,
 kde jsou ty písně zanícené, kam zmizel ten, co hrál.

=====

= P a n , j m é n o m é = Marta Kubišová =

=====

- Ami G
1. Je půlnoc nádherná, spí i lucerna,
F E
tys mě opustil ospalou,
Ami G
tu v hloubi zahrady, cítím úklady
F E Ami
s píšťalou někdo sem kráčí.
C G
- Ref: Hrá náramně krásně a na mě
F E
tíha podivná doléhá,
C G
hrá náramně, zná mě, nezná mě,
F E Ami
něha a hudba až k pláči.
2. Pak náhle pomalu skládá píšťalu,
krok a slušně se uklání,
jsem rázem ztracená, co to znamená,
odkládám strach a on praví:
- Ref: Pan, jméno mé, mám už renomé,
Pan se jmenuji a jsem bůh,
Pan, bůh všech stád, vás má slečno rád,
jen Pan je pro vás ten pravý.
3. A ráno raničko, ach, má písničko,
Pan mi zmizel i s píšťalou,
od Pana, propána, o vše obrána,
ospalou najde mě máti
- Ref: Hrál a ve tmě krásně podved' mě,
kam jsem to dala oči, kam?
Pan, pěkný bůh, já teď nazdařbůh,
počítám dal a má dáti.

=====

= * B á s n i č k a * =

=====

Tato básnička spatřila světlo světa na výpravě na Tolštejn ve dnech 19.-21.5.95:

Ž i l o b y l o d e s e t s k ř í t k ů

Podle stejnojmenné knížky V. Dvořákové a E. Plickové
napsala **Wendy**

Na Tolštejně v modrém kvítku
žilo bylo deset skřítků.
Wendy četl, Monty pletl
pro Rákosku nový svetr.
Konop učil bzučet včelu,
Pampoš vařil kaši z pelu,
Čertík volal: "Pojďte, braši,
nesu lžice na tu kaši!"
Týna, David k stolu sedli,
Malíčkoví kaši snědli.
A Brouk řekl: "Dvacetkrát
teď musíte za trest psát..."

=====

= * H á d a n k y * =

=====

Řešení následujících hádanek si můžeme říci někdy ve středu. Jsou z knížky pana Flejberka - Kvíz pro každý den, aneb hrátky s důvtipem, až na tu poslední, tu si pro vás připravil Honza!

1. Je první květen. Kovář a kupec to mají vpředu, pekař uprostřed, voják vzadu a komíník vpředu i vzadu. Pokud uhádnete, co to je, zjistíte, proč musí být tato hádanka řečena právě dnes!

2. Klenotník měl rozmístit diamanty na strany čtvercové brože tak, aby každá strana měla po devíti diamantech. Nakreslil si plánec, v němž použil 24 diamantů.

3 3 3
3 3
3 3 3

Jeho dcerka mu však nakreslila schéma s pouhými 20 diamanty, které také vyhovovalo zadání. Jak vypadalo?

3. Jednoho rána stojíte na zastávce. Čekáte, čekáte a pak najednou přijede několik autobusů. První jsou příliš plné, takže se dostanete až do posledního. Přijel autobus před jiným autobusem, jeden autobus za druhým autobusem, jeden za dvěma autobusy a jeden před dvěma autobusy. Jaké je nejmenší množství autobusů, které by mohly být v tomto zmatku???

4. Když je dnes pondělí, jaký den byl po dni před zítřkem?

5. Z vět čtených popředu, stejně tak i pozpátku je asi nejznámější "Kobyla má malý bok". Zkuste najít (s malou nápovědou) dvě další věty:

a) Nápověda: *Jaro přichází, předchozí období se ztrácí.*

Řešení:

b) Nápověda: *Věc, kterou mi dáte, přijmu s láskou.*

Řešení:

6. Poslední, Honzova:

Na následujících řádcích si přečtete určitou část příběhu. Vaším úkolem je v něm najít všechny logické chyby, např. "Protože nám vypnuli elektřinu šel jsem si rozsvítit, abych si četl."

" Byl jsem sám doma. Je mi již dvanáct let, tak o mě maminka nemá obavu, že bych v její nepřítomnosti vyvedl nějakou hloupost. Ostatně dveře mám vždycky zamčeny a v oknech jsou mříže, neboť bydlíme v přízemním domku.

Četl jsem a maloval. Pak jsem si psal úkoly a učil se, protože teď v devátém ročníku devítiletky, je práce víc než dost.

Pojednou mě z učení vyrušilo klepání na dveře. Protože už nebylo na krok vidět, maminka rozsvítila a pak šla otevřít.

Byla to paní Morávková z druhého poschodí. "Držíte černou hodinku - vidíte?" smála se. Pak se dala s maminkou do řeči. Velmi jsem se nudil, protože jsem se nemohl doučit na zítřek a rozhovor mě ani trochu nezajímal.

Paní Morávková je totiž nešťastná žena, pronásledovaná osudem. Je stále smutná, nikdy se nesměje a s každým mluví jen o svých nehodách. Právě tak i dnes.

Pak maminka dělala svačinu a nalila kávu i pro paní Morávkovou. Byl jsem opravdu rád, když za chvíli přišel můj kamarád Jenda. Uložil jsem školní knihy, neboť jsem se již všemu naučil a seběhl jsem s Jendou po schodech ven. Před odchodem čekali ostatní kamarádi. Šli, jsme na hřiště, kde právě začínal zápas fotbalového dorostu.

To je vše! Správné řešení této hádanky se dozvíte v příštím Semtamníku.

=====

= * s t ř í p k y * =

=====

*** Lovcům bobříků**

Setkal jsem se s tím, že někteří z vás berou Bobříka prospěšnosti jako formalitu. Přečtěte si pozorně ještě jednou, co obsahuje. Někdo si vašeho plnění musí sám od sebe všimnout a dát to vědět! Jinak vám ulovení tohoto bobříka nikdo neuzná.

*** TĚM, CO NEVĚDÍ, CO SE DĚJE**

Není to poprvé, co se někteří jedinci stále diví, že je něco jinak než čekali! Když nepřijdete na oddílovou schůzku, zjistěte si u ostatních, kteří na ní byli (nebo přímo u mne), zda se něco nezměnilo, jestli je něco nového, atp.! Nečekejte, že vždy obtelefonuji všechny nepřítomné. I vy máte možnost zavolat. Využívejte toho!

*** KMEN POTVRDIL ČLENSTVÍ WENDY !**

Jak je psáno na jiném místě tohoto Semtamníku, na tolštejnském klání koncem května musela podruhé před Náčelníka Kmene zasvěcených předstoupit Wendy, protože nesplnila poslední tajný bod oddílové zkoušky. Nebylo to ale pouze její vinou. Měla úkol, který závisel i na jiném člověku a tak před Kmenem stála společně s Pampalínym. Wendy měla vůbec nejtěžší úkol, jaký kdy byl zatím pro nového člena Kmene vymyšlen. A ani ten, který dostala těsně před druhým předstoupením, nebyl z těch jednoduchých: musela se obhájit a dokázala to.

Slova přítomných členů Kmene byla jednoznačná. Pampalíny se dále musí snažit tak, jako ostatní a Wendy se stává plnoprávným členem Kmene a náleží jí všechny předměty, které s tímto souvisí.

*** DO HUSINCE V ČERVENCI JEDE POUZE KMEN !**

Nad prázdninovou výpravou do Husince visel otazník a jsem jen rád, že příležitost být v Husinci dostali všichni na poslední výpravě 23.-25. června. Proto s klidným svědomím prohlašuji prázdninovou výpravu - pokud to snad ještě někdo neví - (bude se konat ve dnech 5.-8.7.95) za VÝPRAVU KMENE ! Každý skalní Tulák, který se z tohoto důvodu s námi do Husince nepodívá, nechť přemýšlí, kolik času věnoval plnění Základní oddílové zkoušky. Bližší informace ke konání si ještě dáme vědět.

*** DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ BUDE V ZÁŘÍ**

Pro nedostatek času ke konci tohoto školního roku rozhodli jsme se tradiční Den otevřených dveří Klubu konat až začátkem nového šk. roku! Bude na něm (podaří-li se vše, jak bychom rádi) i video z jarního tábora v Mitrově!

Máš něco, co bys rád sdělil všem ostatním?
Máš chuť stát se spolutvůrcem příštího čísla?
Tak neváhej a dej mi o tom vědět! Třeba již příště
budou všichni Tuláci číst Tvé vyprávění, luštit Tvé
hádanky, nebo se smát nad tvými vtipy! Cokoliv, co
neurazí, neublíží, potěší a pobaví může se objevit na
těchto stránkách.

Světlo Tvým krokům !

TULÁCKÝ SEMTAMNÍK
(prázdninový)
č.3

Vydán
jako 3. publikace
Oddílového nakladatelství *> NAKOLENĚ <*

Neprodejný materiál
pro vnitřní potřebu členů a přátel oddílu

TULÁCI

Červen 1995, vydání první

Na přípravě tohoto čísla se podíleli:
Honza - obálka a poslední hádanka
Klára - Okénko do Kroniky, Tolštejn
Wendy - básnička
ostatní nepodepsaný text: Michal

Tisk:

D ů M " U M "

Středisko pro volný čas dětí a mládeže
Pod strašnickou vinicí 23, Praha 10
tel.: 02 / 77 34 07, 77 20 81

Kontakt na oddíl (působí v Praze 10):
Michal Vitouš, K dolům 15, Modřany, Praha 4, 143 00
tel.d.: 02 / 402 64 76
tel.z.: 02 / 6112 2855, 6112 3579